

Rigsdagstidende.

1860. Forhandlingerne paa Landstinget. № 55.

Elleve Session.

41de Møde.

Torsdagen den 23de Februar.

(Fortsat.)

Beck.

(fortsat) : Naar den ærede Ordfører har sagt, at det var noget halvt, skal jeg tilføie, at man maa see at slippe ud af det engang, og naar det maaskee ved Forandringer af Lovgivningen med Hensyn til Administrationen, ved Bestemmelserne om Branddirectørenes Forhold, som under Forhandling kunde man ligesaadan sige, at det var noget halvt. Med Hensyn til „Kreds“ skal jeg bemærke, at det, der har givet mig Anledning til at stille dette Forslag, var, at Inddelingerne efter Lovudkastets Bestemmelser blive mindre Kreds, og derfor har jeg troet, at det var ønskeligt at faae Bencævnelsen Kreds, og da den ærede Ordfører ikke har talt Noget derimod, haaber jeg, at Thinget vil tage Hensyn dertil, da der ikke efter det almindelige Begreb er noget District tilstede.

Willing.

Det Endringsforslag, som jeg har tilladt mig at stille til § 54, staaer i en saa nøie Forbindelse med § 7, som allerede er vedtagen, at jeg seer mig nødsaget til at vende tilbage til denne §, hvilket jeg haaber den meget ærede Formand vil tillade. § 7 i Lovudkastet bestemmer med Hensyn til, hvorledes der skal forholdes med afbrændte Steder, at: „naar et Sted, som ikke ligger i den i § 1 bestemte Afstand fra Nabostederne, heelt afbræn-

der, maa det ikke paany opføres paa samme Plads.“ Denne Bestemmelse er en meget stor Skærpelse og Indskrænkning med Hensyn til hvad der tilligevæ fandt Sted. Naar jeg ikke under Forhandlingen af § 7 fandt Anledning til at udtale mig, var det, fordi jeg ansaa denne Paragraph for at være i Brandforsikringens Interesse og overensstemmende med den Lånd, der gik igjennem Lovgivningen. Men ved Siden heraf har Placat af 8de Decbr. 1809 og Bøjsendtgjørelse af 22de April 1817 foreskrevet, at efter en Aldebrand skulde der erholdes en Godtgjørelse, som rigtig nok ikke maatte overstige 100 Rd. for en Gaard og 3 Rd. pr. Sag for et Huus. Disse skulde udbetales af Statskassen; men senere ved Cancelliplacat af 12te Juni 1832 blev det paa Grund af, at det var Noget, der maatte være i Brandforsikringens Interesse, bestemt, at det skulde udbetales af den almindelige Brandassurancokasse. Nu forekommer det mig, saameget mere som denne Lov foreskriver en saa stor Indskrænkning og paalægger i denne Henseende Byrder, at det er noget Eget, at hævde den Lovbestemmelse, som har tilfikket denne Bygningshjælp. Jeg har anseet det for at være for strengt, baade at foreskrive en saa streng Lovbestemmelse og tillige affasse denne lovbestemte Hjælp. Den ærede Ordfører bemærkede, at Fleertallet ikke kunde gaae ind paa det. Jeg har imidlertid tilladt mig at stille det alligevel, for at det kunde komme under Discussion her. Den ærede Ordfører anførte, at man ikke kunde gaae ind paa det, saameget mere som man nu havde overdraget til